

C-347/23. sz. [Zabitoń] ügyⁱ

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2023. június 2.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. május 8.

Felperesek:

LB

JL

Alperes:

Getin Noble Bank S. A.

VÉGZÉS

[omissis]

A Sąd Okręgowy w Warszawie XXVIII Wydział Cywilny (varsói regionális bíróság, huszonnyolcadik polgári osztály, Lengyelország) [omissis]

[omissis]

az **LB** és **JL** által

a varsói székhelyű **Getin Noble Bank S. A.** ellen indított,

fizetés teljesítése tárgyában folyamatban lévő jogvitában,

az ügy megvizsgálását követően

ⁱ A jelen ügyre olyan fiktív névvel hivatkoznak, amely az eljárásban részt vevő egyik fél valódi nevének sem felel meg.

[omissis] tartott tárgyaláson

a következőképpen határozott:

1. A bíróság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének b) és c) pontját, hogy az említett irányelv értelmében vett „fogyasztónak” kell tekinteni azt a természetes személyt, aki jelzálogkölcsön-szerződést köt azzal a céllal, hogy pénzeszközökhöz jusson díjazás ellenében történő bérbeadásra szánt ingatlan megvásárlásához (buy-to-let)?

2. A bíróság a k.p.c. (polgári perrendtartás) 177. cikke 1. §-ának 31. pontja alapján mindaddig felfüggeszti az eljárást, amíg az Európai Unió Bírósága nem válaszol az előzetes döntéshozatalra előterjesztett fenti kérdésre.

[omissis]

A VÉGZÉS INDOKOLÁSA [omissis]

[omissis]

1 [A kérdést előterjesztő bíróságra vonatkozó adatok]

2 [omissis]

3 [Az alapeljárás feleinek és képviselőiknek az adatai]

4 [omissis]

5 [omissis]

6 Az alapeljárás tárgya és a releváns tényállás

7 A 2019. december 27-én indított keresetével [omissis] a felperesek azt kérték, hogy az alperest kötelezzék 764 938,17 PLN részükre történő megfizetésére. A felperesek jelezték, hogy az alperes bankkal CHF-alapú jelzálogkölcsön-szerződést kötöttek, amely jogszabályba ütköző szerződési feltételeket tartalmazott, ami a szerződés érvénytelenségét eredményezte. Erre tekintettel a felperesek az alperes banktól a kölcsön e szerződés teljesítése során kifizetett valamennyi törlesztőrészlete ellenértékének visszafizetését követelik.

8 Ellenkérelmében az alperes a kereset elutasítását kérte, jelezve, hogy a felek által kötött kölcsön-szerződés nem érvénytelen, és nem tartalmaz jogszabályba ütköző feltételeket.

- 9 [omissis] [A] kérdést előterjesztő bíróság megállapította, hogy a Londonban [omissis] lakóhellyel rendelkező felperesek 2008-ban lengyelországi lakóingatlan megvásárlása mellett döntöttek. A felperesek nem kívántak ebben az ingatlanban lakni. E terv megvalósítása érdekében igénybe vették JP, lengyel ingatlankezelő [omissis] szolgáltatását[, aki] a felperesek meghatalmazottjaként járt el, és képviselte őket a kölcsönszerződések megkötése, az ingatlan megvásárlása, az ingatlan bérbeadása és a bérlőkkel való kapcsolattartás során.
- 10 A felperesek 2008. április 3-án a Varsóban [omissis] található ingatlan [omissis] megvásárlása céljából 360 hónapos futamidejű, CHF-hez kötött kölcsönre vonatkozó hitelkérelmet nyújtottak be a varsói székhelyű Noble Bank S.A.-hoz (ahhoz a bankhoz, amelynek az alperes a jogutódja). A kérelem szerint a felperesek díjazás ellenében történő bérbeadás („buy-to-let”) céljából vásárolják meg ezt az ingatlant. Ezenfelül a felperesek rámutattak arra, hogy házassági vagyonszövetségben élnek, Londonban laknak, egyikük középfokú végzettséggel rendelkezik és rendőr, másikuk pedig egyetemi végzettséggel rendelkezik és iskolaigazgató.
- 11 A hitelkérelemmel együtt a felperesek aláírtak egy nyilatkozatot, amelyben megerősítették, hogy megismerték az devizaárfolyam-kockázat fogalmát (ami azt jelenti, hogy a kölcsön törlesztőrészleteinek összege csökkenhet, illetve nőhet azon deviza árfolyamának ingadozásától függően, amelyben a kölcsönt felvették), valamint a kölcsön törlesztőrészleteinek modellszimulációit [omissis] és a CHF/PLN árfolyam 2004. november 9. és 2006. július 2. közötti időszakra vonatkozó historikus grafikonját.
- 12 A 2008. június 20-án a felperesek [omissis] CHF-alapú [omissis] jelzálogkölcsön-szerződést kötöttek. [omissis] [A] bank a kölcsönszerződésben és a szabályzatában meghatározott feltételek alapján 710 407,07 PLN összegű, a CHF árfolyamához kötött kölcsönt nyújtott az adós részére (a 2. § (1) bekezdése). A kölcsön ingatlan elsődleges piacon történő megvásárlását szolgálta [omissis] (a 2. § (2) bekezdése). A hitel futamideje 360 hónap volt (a 2. § (3) bekezdése). A kölcsönt PLN-ben folyósították, összegét pedig a folyósítás napjával egyidejűleg a folyósítás napján a banknál érvényes devizavételi árfolyamon a kölcsönszerződésben megjelölt devizára váltották át (a 3. § (8) bekezdése). A szerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettséget PLN-ben a hitelszámlára teljesítik (a 4. § (2) bekezdése). Az átváltási árfolyam megállapításának módját és időpontját (amely alapján kiszámítják a törlesztőrészleteket és a tartozás aktuális összegét), valamint a törlesztési ütemterv aktualizálásának feltételeit a szabályzat határozta meg (a 4. § (4) bekezdése). A kölcsön változó kamatozású volt, és a szerződés létrejöttének időpontjában évi 6,66%-ot tett ki, amely az alkalmazandó 3M CHF LIBOR [omissis] referencia-kamatláb és a bank 3,95%-os rögzített kamatfelára összegéből állt össze (az 5. § (1) bekezdése). A varsói székhelyű [omissis] Noble Bank S. A. jelzáloghitel-szabályzata a kölcsönszerződés szerves részét képezte (13. §).

- 13 A varsói székhelyű [omissis] Noble Bank S. A. jelzáloghitel-szabályzata úgy rendelkezett, hogy a külföldi pénznemben nyilvántartott kölcsönt (vagy annak részletét) PLN-ben folyósítják, a folyósított összeget pedig a kölcsönszerződésben megjelölt pénznemre a folyósítás napjával egyidejűleg az adott pénznemnek a bank által az aktuális árfolyam táblázatban meghatározott vételi árfolyama alapján váltják át (a 11. § (7) bekezdése), devizában nyilvántartott kölcsön esetén a kölcsön törlesztési ütemtervét a kölcsön devizanemében határozzák meg, és a törlesztőrészlet összegét a bank aktuális árfolyam táblázata alapján a banknál a törlesztés napján irányadó devizaeladási árfolyam alapján számítják ki (a 12. § (7) bekezdése) [omissis].
- 14 Sem a kölcsönszerződés, sem pedig a szabályzat szövegét nem tárgyalták meg. A bank a kölcsönszerződés megkötését követően folyósította a kölcsönt [omissis]. A szóban forgó ingatlant díjazás ellenében adták bérbe, és a bérbeadásból származó jövedelmet elsősorban a kölcsön törlesztőrészleteinek visszafizetésére fordították. A felperesek mindvégig Londonban laktak, ahol [omissis] semmilyen gazdasági tevékenységet nem folytattak. A felperesek nem laktak a Varsóban [omissis] található ingatlanban, az ingatlan, a bérlők és a kölcsön kezelésével a nevükben JP foglalkozott. A felek 2009. december 21-én a kölcsönszerződést módosító kiegészítő megállapodást kötöttek, amely lehetővé tette a felperesek számára, hogy a kölcsön törlesztőrészleteit közvetlenül CHF-ben fizessék vissza, azonban ennek ellenére az e szerződésből eredő összes tartozást PLN-ben fizették ki (összesen 764 938,17 PLN-t a 2008. július 7. és 2019. május 10. közötti időszakban). A felperesek 2019. október 18-án visszafizették a kölcsönszerződés szerinti összes tartozást, majd ezt követően eladták a varsói B utcában található ingatlant.
- 15 A vonatkozó jogszabályok**
- 16 A lengyel szabályozás**
- 17 Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (a polgári törvénykönyvről szóló, 1964. április 23-i törvény) (Dz.U., 16. szám, 93. tétel, módosított változat), a továbbiakban: k.c.**
- 18 Fogyasztó az a természetes személy, aki vállalkozóval üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén kívül eső jogügyletet köt (22¹. cikk).
- 19 Gazdálkodó szervezet az a természetes személy, jogi személy és a 331. cikk 1. §-ában említett szervezeti egység, amely saját nevében üzleti vagy szakmai tevékenységet folytat (43¹. cikk).
- 20 A fogyasztói szerződés egyedileg meg nem tárgyalt feltételei nem kötelezik a fogyasztót, ha azok a fogyasztó jogait és kötelezettségeit a jóerkölcsbe ütköző és a fogyasztó érdekeit súlyosan sértő módon állapítják meg (jogszabályba ütköző szerződési feltételek). Ez nem vonatkozik a felek főszolgáltatásaira – különösen az árra vagy a díjazásra – vonatkozó feltételekre, ha azok egyértelműen vannak megfogalmazva (a 385¹. cikk 1. §-a).

21 Ha az 1. § alapján a szerződés valamely feltétele nem kötelezi a fogyasztót, a szerződés többi része továbbra is köti a feleket (a 385¹. cikk 2. §-a).

22 A szerződési feltételek jóerkölcsnek való megfeleléségét a szerződés megkötésének időpontjában fennálló állapot szerint kell vizsgálni, figyelembe véve a szerződés tartalmát, megkötésének körülményeit, valamint a vizsgálat tárgyát képező feltételeket magában foglaló szerződéshez kapcsolódó szerződéseket (385². cikk).

23 Az Európai Unió jogszabályai:

24 A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.; a továbbiakban: 93/13 irányelv)

25 Ennek az irányelvnek az alkalmazásában: a) „tisztességtelen feltételek”: a 3. cikkben meghatározott szerződési feltételek; b) „fogyasztó”: minden olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében olyan célból jár el, amely kívül esik saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén; c) „eladó vagy szolgáltató”: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körében cselekszik, függetlenül attól, hogy az köz- vagy magánjellegű (2. cikk).

26 Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka

27 A jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérelmet az uniós jog bérbeadás céljából ingatlant vásárló adós (fogyasztóként vagy gazdálkodó szervezetként történő) megfelelő minősítése céljából való értelmezésének szükségessége miatt kellett benyújtani. E kérdés kulcsfontosságú a jelen ügy elbírálása szempontjából, mivel meghatározza, hogy ezen ügyben alkalmazni kell-e a 93/13 irányelv rendelkezéseit. A felperesek fogyasztónak való minősítése ugyanis lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a jelzálogkölcsön-szerződés CHF árfolyamához való kötöttséget előíró feltételei (a szerződés 2. §-ának (1) bekezdése) és a CHF/PLN árfolyamot a bank egyoldalú döntése alapján megállapító feltételei (a szerződés 3. §-ának (8) bekezdése, valamint a szabályzat 11. §-ának (7) bekezdése és 12. §-ának (7) bekezdése) tisztességtelennek minősülnek. E feltételeket egyedileg nem tárgyalták meg, és a szerződés elsődleges tárgyát határozzák meg, nem világosak és érthetők, továbbá ellentétesek a jóhiszeműség követelményével, ami a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő a felperesek kárára. Ez az értékelés abból a tényből fakad, hogy a kölcsönszerződés megkötése kapcsán a felpereseket nem maximált árfolyamkockázat terheli, anélkül, hogy egyidejű tájékoztatták volna őket a CHF/PLN árfolyam kedvezőtlen alakulásának lehetséges következményeiről. Igaz ugyan, hogy a felpereseknek bemutatták a CHF/PLN árfolyam historikus grafikonját és a törlesztőrészletek összegének ezen árfolyam emelkedése esetén

bekövetkező változását bemutató szimulációt, az ismertetett árfolyam-ingadozások azonban mindkét esetben jelentéktelenek voltak. Mi több, mind a CHF, mind a PLN külföldi pénznemnek minősült a felperesek szempontjából, mivel jövedelmüket GBP-ben szerezték, és a bank által bemutatott szimulációk és grafikonok egyike sem tartalmazott utalást erre a pénznemre. Ezenfelül a kölcsönszerződés és a szabályzat feltételei lehetővé tették a bank számára, hogy megállapítsa a CHF/PLN árfolyam mértékét, aminek köszönhetően közvetlenül befolyásolni tudta a felperesek által teljesített szolgáltatások összegét. Annak megállapítása, hogy a kölcsönszerződés fent említett feltételei tisztességtelennek minősülnek és ezért a felperesekre részére nem kötelezőek, azt jelenti, hogy kölcsönszerződés nem maradhat fenn, ezért érvénytelen volt, így a kölcsön felperesek által fizetett összes törlesztőrészlete olyan jogalap nélküli szolgáltatásnak minősült, amelyet a kereseti követelésnek megfelelően vissza kell szolgáltatni a felperesek részére. Ily módon a felperesek fogyasztónak való minősítése megalapozza a keresetnek való helyt adást, míg annak megállapítása, hogy a szerződés megkötésekor nem minősültek fogyasztónak, azt jelenti, hogy a 93/13 irányelv rendelkezései, és következésképpen a jogszabályba ütköző szerződési feltételekre vonatkozó lengyel rendelkezések sem alkalmazhatók az ügyre, így a keresetet el kell utasítani.

- 28 A 93/13 irányelv tehát a szerződő felek azon jellemzője szerint határozza meg azokat a szerződéseket, amelyekre alkalmazandó, hogy e szerződő felek szakmai tevékenységük keretében vagy azon kívül járnak-e el.¹ Ami a „fogyasztó” 93/13 irányelv 2. cikke b) pontjának értelmében vett fogalmát illeti, az objektív jellegű, és független azon konkrét ismeretektől, amelyekkel az érintett személy rendelkezhet, vagy azon információktól, amelyekkel e személy ténylegesen rendelkezik.² E fogalmat olyan funkcionális szempont alapján kell meghatározni, amely annak értékelésében áll, hogy a szóban forgó szerződéses kapcsolat valamely szakma gyakorlásán kívül eső tevékenységek keretébe tartozik-e.³ A

¹ Lásd:

– A Bíróság 2012. október 27-i S. V. (Immeuble en copropriété) ítélete (24. pont),

– a Bíróság 2019. március 21-i Pouvin és Dijoux ítélete (C-590/17, 23. pont),

– a Bíróság 2018. május 17-i Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen ítélete (C-147/16, 53. pont),

² Lásd:

– a Bíróság 2019. március 21-i Pouvin és Dijoux ítélete (C-590/17, 24. pont),

– a Bíróság 2015. szeptember 3-i Costea ítélete (C-110/14, 21. pont).

³ Lásd:

– A Bíróság 2022. október 27-i S. V. (Immeuble en copropriété) ítélete (25. pont),

– a Bíróság 2016. szeptember 14-i Dumitraș ítélete (C-534/15, 32. pont).

– a Bíróság 2015. november 19-i ítélete (C-74/15, 27. pont).

„fogyasztó” fogalmából nem zárható ki az az eset, amikor valamely természetes személy a lakóhelyeként szolgáló lakást szakmai célokra is használja, például távmunka formájában végzett munkavállalói tevékenység vagy szabadfoglalkozás gyakorlása keretében.⁴ Az „eladó vagy szolgáltató” 93/13 irányelv 2. cikkének c) pontja értelmében vett fogalma funkcionális fogalom, amely annak értékelését követeli meg, hogy a konkrét szerződéses viszony azon tevékenységek körébe illeszkedik-e, amelyeket valamely személy szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körében végez.⁵ Akárcsak a 93/13 irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett „fogyasztó” fogalma, az ezen irányelv 2. cikkének c) pontja értelmében vett „eladó vagy szolgáltató” fogalma is objektív jellegű, és nem függ attól, hogy az eladó vagy szolgáltató mit tekint elsődleges vagy másodlagos és járulékos tevékenységének.⁶

- 29 A jelen ügyben tett ténymegállapításokból kétségtelenül az következik, hogy a felperesek kölcsönt vettek fel a banktól, hogy pénzeszközöket szerezzenek azon ingatlan megvásárlásához, amelyet bérbeadásra szántak. A felperesek mindvégig Londonban [omissis] laktak, és nem laktak, illetve nem állt szándékukban lakni az ingatlanban, mivel semmi nem kötötte őket Varsóhoz. A kölcsönrel, valamint az ingatlan megvásárlásával, bérbeadásával és későbbi értékesítésével kapcsolatos valamennyi formalitást a felperesek nevében az általuk megbízott ingatlankezelő intézte. A felperesek célja kezdettől fogva az ingatlan bérbeadása volt, ami mellett különösen a hitelkérelem szövege tanúskodik, amelyben a felperesek jelezték, hogy a kölcsönösszeget bérbeadásra szánt ingatlan ingatlanfejlesztőtől való megvásárlására („buy-to-let”) kívánják fordítani. A felperesek célja tehát nem a saját lakhatási szükségletük kielégítése, hanem a vagyongyarapítás volt. A pénzösszeg bérbeadásra szánt ingatlan megvásárlásához történő megszerzése tehát egyfajta befektetésnek minősült. Ugyanakkor azonban a felperesek nem főtevékenységként folytattak gazdasági tevékenységet, hanem munkaszerződés alapján foglalkoztatták őket, és a bérleti díjból származó jövedelem számukra kiegészítő megélhetési forrást jelentett. A felperesek a Varsóban található lakáson kívül más ingatlant nem adtak bérbe [omissis].
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a bemutatott helyzetben megalapozottan állapítható-e meg, hogy az adósok a 93/13 irányelv 2. cikkének

⁴ Lásd:

– A Bíróság 2012. október 27-i S. V. (Immeuble en copropriété) ítélete (32. pont),

⁵ Lásd:

– a Bíróság 2019. március 21-i Pouvin és Dijoux ítélete (C-590/17, 36. pont),

– a Bíróság 2018. május 17-i Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen ítélete (C-147/16, 55. pont),

⁶ Lásd:

– a Bíróság 2019. március 21-i Pouvin és Dijoux ítélete (C-590/17, 41. pont).

c) pontja értelmében vett „eladónak vagy szolgáltatónak” tekinthetők. A jelen ügyben releváns annak értékelése, hogy saját szakma, üzleti tevékenység vagy foglalkozás körében történő cselekvésnek minősül-e az ingatlan „magánjellegű” bérbeadásából való jövedelemszerzés. Nyilvánvaló, hogy az a természetes személy, aki egynél több vagy akár tizenvalahány bérbeadásra szánt lakóingatlan megvásárlása céljából venne fel kölcsönt, üzleti tevékenysége körében cselekszik, mivel az ilyen nagyobb volumenű vállalkozás az üzleti tevékenységre jellemző szervezettséget igényel. Mindazonáltal egyetlen bérbeadásra szánt ingatlan megvásárlásához is szükség van megfelelő szervezettségre (jelen ügyben a felperesek a kölcsönszerződéssel, az ingatlan megvásárlásával és bérbeadásával, valamint a bérlőkkel való kapcsolattartással kapcsolatos valamennyi formalitás elvégzése érdekében ingatlankezeléssel üzletszerűen foglalkozó személyt bíztak meg). Ezenfelül az ingatlan ellenérték fejében – mind nagy, mind kis volumenben – történő bérbeadásának közös jellemzője a haszonszerzés, ami az üzleti tevékenység folytatásának fő célja.

- 31 Másrészt azonban fontos érvek szólnak azon álláspont mellett, amely szerint egyetlen bérbeadásra szánt ingatlan megvásárlása céljából történő kölcsönfelvétel olyan célból való eljárásnak minősül, amely kívül esik a saját szakma, üzleti tevékenység vagy foglalkozás körén, így ezen adó a 93/13 irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett fogyasztónak kell tekinteni. Igaz ugyanis, hogy az ingatlan bérbeadás céljából történő megvásárlása bizonyos fokú szervezettséget igényel, azonban e tevékenység visszafogott léptéke miatt megállapítható, hogy az nem jellemző a vállalkozásokra, mivel még a mikrovállalkozások is nagyobb szinten folytatják ezt a tevékenységet. Ezenfelül, noha az ingatlan bérbeadása jellegénél fogva jövedelemszerzést feltételez, egyetlen lakóingatlan esetében ez a jövedelem nem jelentős, és jelentősen alacsonyabb, mint a piacon működő vállalkozások túlnyomó többségének jövedelme.
- 32 A jelen ügy tényállása alapján az is relevánsnak tűnik, hogy a kölcsönszerződés megkötésekor mindkét felperest munkaszerződés alapján foglalkoztatták, a felperesek nem foglalkoztak üzletszerűen ingatlankezeléssel, és nem rendelkeztek ezzel kapcsolatos végzettséggel. Erre tekintettel az ingatlanbérbeadás nem volt számukra fontos szakmai cél, és nem is minősült fő jövedelemforrásnak. Számukra a bérleti díjből származó jövedelem konkrét befektetési formának, azaz a megtakarítások növelése egyik formájának minősült, amely a részvények, kötvények vagy befektetési alapban fennálló befektetési egységek vásárlásának, illetve a banknál takarékbetétek elhelyezésének és takarékszamlák nyitásának alternatíváját jelenti. Nem merül fel kétség azzal kapcsolatban, hogy a megtakarítások utoljára említett befektetési módjai nem kapcsolódnak üzleti tevékenységhez, ami úgy tűnik, hogy a kevés számú ingatlan bérbeadásával hasonló megítélésre adhat okot. Végezetül pedig úgy tűnik, hogy az adósok fogyasztónak való minősítése – a jelenlegihez hasonló helyzetben – jobban megvalósítja a 93/13 irányelv azon célját, hogy a fogyasztók védelemben részesüljenek a tisztességtelen szerződési feltételekkel szemben, különös tekintettel arra a tényre, hogy a bérbeadásra szánt ingatlanokba történő befektetés a fogyasztók körében népszerű módja a megtakarítások növelésének, amely

ráadásul szociális haszonnal is jár, mivel lehetővé teszi azon személyek lakhatási szükségleteinek kielégítését, akik nem rendelkeznek saját ingatlannal, és nem képesek azt saját maguk megvásárolni.

33 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

34 [az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megismétlése] [omissis]

35 A fentiekben ismertetett körülményekre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság azt javasolja, hogy a Bíróság erre a kérdésre igenlő választ adjon.

36 Az alapeljárás felfüggesztése

37 [omissis]

MUNKADOKUMENTUM